

אמר רבי שמעון: אליהו
אליהו, ויהי השור הוא מצד
הטהרה, והחמור מצד הטמאה,
זהו כלאים טוב ורע, אבל חלב
הוא מצד הטהרה, ובשר מצד
הטהרה? אמר לו: ודאי כף זה,
אבל הסוד הזה נודע בפסוק
הזה, תוצא הארץ נפש חיה
למינה, שאף על גב שהם מצד
הטהרה, פלם זכר ונקבה, והם
זוגות, ומי שנוטל ממי שאינו
מינו, אותו בן שמרכב
משניהם, עליו נאמר לא תבשל
גדי בחלב אמו.

אמר המנורה הקדושה: בודאי
כעת הדבר הוא במקומו, וזהו
ברור הדבר, וזהו מלאכתך
ודמעתך לא תאחר, כמו שנאמר
שמה יקדמנו אחר ברחמים,
חטא זה שערב אדם טפה
בכורה בזוג נדה שפחה גויה
זונה, זה גורם שנוטל אחר את
בת זוגו, והוא מדה כנגד מדה,
ומשום כף ראשית בכורי
אדמתך תביא בית יהוה
אליהיך, ולא תבשל גדי בחלב
אמו, שאותו בן הוא ערבוביא
שיוצא כלאים, מאשה שאינה
מינו, שהיא כנגדו, ומשום זה
זכה? עזר, בת זוגו שהיא עזר
לו בתורה במצוה ביראה
ובאהבה, עזר לו בעולם הזה
ובעולם הבא, ואם לא, אחר
שאינו מינו היא כנגדו לאבדו
משני העולמות, וכל זה גרם לו
משום שלא שמר טפה ראשונה
לבת זוגו.

ועם כל זה, אם חזר בתשובה,
עליו נאמר ושב ורפא לו, ונותן
לו בת זוגו, שנאמר ביה רפאות
תהי לשרך, והיא דמות של
התורה, שהיא רפואה והיא
חיים. זהו שכתוב עץ חיים היא
למחזיקים בה, ואשתו היא

אמר רבי שמעון, אליהו אליהו, והא שור
איהו מסטרא דדכיו, וחמור מסטרא
דמסאבו, דא איהו כלאים טב וביש, אבל חלב
איהו מסטרא דדכיו, ובשרא מסטרא דדכיו,
אמר ליה ודאי הכי הוא, אבל האי רזא
אשתמודע בקרא דא, תוצא הארץ נפש חיה
למינה (בראשית א כד). דאף על גב דאינון מסטרא
דדכיו, פלהו אינון דכר ונוקבא, ואינון זוגין,
ומאן דנטיל ממה דלאו איהו מיניה, ההוא
בר דאתרכיב מתרוייהו, עליה אתמר (שמות כג
ט) לא תבשל גדי בחלב אמו.

אמר בוצינא קדישא בודאי פען איהו מלה
בדוכתהא, ודא איהו ברירא דמלה, ודא
איהו, מלאכתך ודמעך לא תאחר (שם כב כח), כמה
דאתמר שמא יקדמנו אחר ברחמי, חובא דא
דערב בר נש טפה בוכרא בזוגא נדה שפחה
גויה זונה, דא גרים דנטיל אחר בת זוגיה,
ואיהו מדה לקבל מדה, (דף ל ע"ב) ובגין דא
ראשית בכורי אדמתך תביא בית יי אליהיך,
לא תבשל גדי בחלב אמו, דההוא בר איהו
ערבוביא דנפיק כלאים, מאתתא דלאו מיניה,
דאיהי כנגדו, ובגין דא זכה עזר, בת זוגיה
דאיהי עזר ליה באורייתא בפקודא בדחילו
וברחימו, עזר לו בעלמא דין, ובעלמא דאתי,
ואם לאו, אחרא דלאו איהו מיניה, איהי
כנגדו, לאובדא ליה מתרין עלמין, וכל דא
גרים ליה בגין דלא נטיר טפה קדמאה לבת
זוגיה.

ועם כל דא אם חזר בתשובתא, עליה
אתמר (ישעיהו ו') ושב ורפא לו, ויהיב ליה
בת זוגיה, דאתמר ביה (משלי ג ח) רפאות תהי
לשרך, ואיהי דיוקנא דאורייתא, דאיהי
אסוותא ואיהי חיים, הדא הוא דכתיב (שם